

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 098618 17 Kž
Brčko, 07.09.2017. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Zijada Kadrić, kao predsjednika vijeća, Srđana Nedić i Ilje Klaić, kao članova vijeća, uz učešće Ljiljane Lukić, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog S.S. zv. „K.“ iz B., zbog krivičnog djela Navođenje na prostituciju iz člana 207. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 33/13, 26/16 i 13/17), odlučujući o žalbi Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i žalbi branioca optuženog, Svetozara Vasiljević, advokata iz Kancelarije za pravnu pomoć Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, podnesenim protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 098618 17 K od 11.04.2017. godine, nakon sjednice vijeća održane dana 07.09.2017. godine sa koje je isključena javnost, u prisustvu tužioca Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, Radmila Ivanović, optuženog i branioca optuženog, donio je

P R E S U D U

Odbijaju se kao neosnovane žalbe Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i branioca optuženog S.S. i potvrđuje presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 098618 17 K od 11.04.2017. godine.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 098618 17 K od 11.04.2017. godine, optuženi S.S. oglašen je krivim da je radnjama opisanim u izreci te presude počinio krivično djelo Navođenje na prostituciju iz člana 207. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje ga je sud primjenom članova 7., 42., 43. i 49. istog zakona, te člana 230. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj 34/13 i 27/14), osudio na kaznu zatvora u trajanju od 9 (devet) mjeseci.

Na osnovu člana 188. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine optuženi je oslobođen obaveze plaćanja troškova postupka i odlučeno je da isti padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Na osnovu člana 198. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine oštećena A.A. je sa imovinskopравnim zahtjevom upućena na parnični postupak.

Protiv navedene presude žalbe su podnijeli Tužilaštvo Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu tužilac) i branilac optuženog, Svetozar Vasiljević, advokat iz Kancelarije za pravnu pomoć Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu branilac optuženog).

Tužilac je podnio žalbu zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji iz člana 300. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i na kraju žalbe predložio da ovaj sud, uvažavajući iznesene žalbene razloge, preinači pobijanu prvostepenu presudu u dijelu odluke o krivičnopravnoj sankciji i to tako da optuženog osudi na kaznu zatvora u dužem vremenskom trajanju.

Branilac optuženog je podnio žalbu zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, s prijedlogom da ovaj sud preinači prvostepenu presudu tako što će okrivljenom izreći blažu kaznu, odnosno uslovnu osudu.

Tužilac je podnio odgovor na žalbu branioca optuženog, u kojem smatra da su žalbeni navodi neosnovani i predložio da ovaj sud žalbu branioca optuženog odbije kao neosnovanu.

Na sjednici vijeća ovog suda, održanoj dana 07.09.2017. godine, sa koje je, na osnovu člana 235. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, isključena javnost radi zaštite ličnog i intimnog života optuženog i zaštite interesa oštećene, branilac optuženog je izjavio da ostaje pri navodima iz žalbe i prijedlogu da se optuženom izrekne uslovna osuda.

Optuženi se pridružio navodima branioca.

Tužilac je izjavio da su podnijeli žalbu jer smatraju da izrečena kazna nije adekvatna, istom se neće postići svrha kažnjavanja ni sa aspekta generalne ni specijalne prevencije, pa je predložio da se optuženom izrekne kazna zatvora u dužem trajanju. Istovremeno je podsjetio na navode iz odgovora na žalbu branioca da su navodi u žalbi neosnovani i da istu treba odbiti.

Ovaj sud je ispitao prvostepenu presudu u skladu sa članom 306. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno u granicama žalbenih navoda, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Krivični zakon, nakon čega je odlučio kao u izreci iz sledećih razloga:

Žalbe tužioca i branioca optuženog su neosnovane.

Neosnovano se žalbom branioca optuženog prigovara da prvostepeni sud nije pravilno odmjerio kaznu optuženom, s obzirom na okolnosti koje utiču da kazna bude blaža, jer po mišljenju branioca sud nije dovoljno cijenio olakšavajuće okolnosti, te da je pogrešno cijenio utvrđenu otežavajuću okolnost, pa je optuženom izrekao prestrogu kaznu.

Takođe i tužilac na neargumentovan način pokušava dovesti u pitanje pravilnost izrečene kazne, smatrajući da ista nije adekvatna i da je prvostepeni sud izrekao preblagu kaznu, te da nije pravilno cijenio utvrđene okolnosti koje utiču na vrstu i visinu kazne koja će se izreći.

U pogledu istaknutih žalbi i razloga zbog kojih branilac i tužilac pobijaju prvostepenu presudu, izostala je argumentacija koja na uvjerljiv način dovodi u pitanje pravilnost izrečene presude sa aspekta žalbenog osnova zbog kojeg se prvostepena presuda pobija.

Ovaj sud smatra da je prvostepeni sud prilikom odlučivanja o vrsti i visini kazne koju će izreći optuženom, u skladu sa članom 49. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (opšta pravila za odmjeravanje kazne), utvrdio sve okolnosti koje utiču da kazna bude manja ili veća (otežavajući i olakšavajuće okolnosti), a o čemu prvostepeni sud daje valjane razloge na strani četvrtoj pobijane odluke. Tako je kao olakšavajuće okolnosti prvostepeni sud pravilno cijenio da je optuženi priznao izvršenje krivičnog djela, njegovu raniju neosuđivanost, loše imovno stanje, budući da je nezaposlen, dok je pravilno kao otežavajuću okolnost cijenio duševno stanje oštećene u vrijeme izvršenja krivičnog djela, budući da se radi o osobi na granici mentalne zaostalosti i osobi sa zaostalim duševnim razvojem na nivou lake mentalne retardacije. Navedena činjenica je svakako bila poznata optuženom, budući da je sa istom svakodnevno boravio, pa je i sam u jednom dijelu svog iskaza istakao da baš optužena nije bila bistra, asocirajući na njeno stanje. Tako da je i tu činjenicu prvostepeni sud pravilno utvrdio i cijenio, mada se ista na neuvjerljiv način pokušava osporiti od strane branioca, tvrdeći da optuženi nije znao da je oštećena osoba na granici mentalne zaostalosti, jer optuženi nije stručna i kvalifikovana osoba za procjenu duševnog stanja oštećene. Tačno je da optuženi nije stručna osoba i kvalifikovana da bi vršila procjenu duševnog stanja određene osobe, kao što i branilac navodi, međutim, u konkretnom slučaju nije bilo teško zaključiti da oštećena ima određenih problema u pogledu njenog duševnog razvoja, pa je to optuženom bilo poznato, usled čega je izjavio da nije mogla da radi u nekom kafiću, jer nije baš bila bistra, želeći da stavi do znanja da je imala određenih nedostataka u psihičkom razvoju.

Svim utvrđenim olakšavajućim, a i utvrđenoj otežavajućoj okolnosti, prvostepeni sud je dao adekvatan značaj pa se pravilno opredijelio za vrstu i visinu kazne koju je izrekao optuženom, u skladu sa tim svim okolnostima i o tome dao valjane razloge. S tim u vezi ne stoji prigovor ni tužioca, a ni branioca da prvostepeni sud nije utvrđene otežavajuće i olakšavajuće okolnosti cijenio na adekvatan način. Tako ne stoji prigovor branioca da utvrđene olakšavajuće okolnosti nije cijenio na adekvatan način, te da je pogrešno cijenio činjenicu da je oštećena osoba na granici mentalne zaostalosti. Takođe ne stoji ni prigovor tužioca da je prvostepeni sud propustio da cijeni činjenicu da je optuženi u dužem vremenskom periodu iskorištavao oštećenu, odnosno zloupotrebljavao činjenicu da se radi o osobi lake mentalne retardacije.

Ne stoji prigovor tužioca da je optuženi navedeno stanje oštećene iskorištavao duži vremenski period, jer ta činjenica nije sa sigurnošću utvrđena, a nije ni navedena u izreci prvostepene presude. Naime, optuženi se tereti da je navedene protivpravne radnje preduzima od neutvrđenog dana pa do 16.07.2016.

godine, tako da je ostalo nepoznato o kom vremenskom periodu se radi, da li kraćem ili dužem, pa pošto ta činjenica nije sa sigurnošću utvrđena onda se nije mogla ni uzeti kao otežavajuća na strani optuženog, kako se žalbom od strane tužioca prigovara.

I ovaj sud je uvjerenja da će se upravo izrečenom kaznom zatvora u trajanju od 9 (devet) mjeseci postići svrha kažnjavanja propisana članom 42. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i sa aspekta generalne i sa aspekta specijalne prevencije, uticajem na optuženog da ne čini krivična djela, tim prije jer optuženi nije osoba sklona asocijalnom i devijantnom ponašanju, odnosno da se radi o neosuđivanoj osobi. Izrečenom kaznom će se postići i svrha krivičnih sankcija propisana članom 7. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine pružanjem satisfakcije oštećenoj na čiju štetu je krivično djelo počinjeno.

Uvažavajući sve utvrđene okolnosti na strani optuženog, te dajući istima značaj koji objektivno i imaju, prvostepeni sud je izabrao odgovarajuću vrstu i visinu kazne koju je izrekao optuženom, cijeneći da će ista biti potpuno adekvatna svim okolnostima pod kojima je krivično djelo izvršeno, a vodeći računa o zakonom propisanom minimumu i maksimumu kazne za to krivično djelo u rasponu od 6 (šest) mjeseci do 5 (pet) godina.

Nije bilo mjesta izricanju uslovne osude, koju je predlagao branilac optuženog, jer ista ne bi bila adekvatna težini počinjenog krivičnog djela, a ni stepenu ugroženosti zaštićenog dobra, to jest polne slobode i morala, iz Glave XIX Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u koju grupu spada i krivično djelo za koje je optuženi oglašen krivim.

Na osnovu člana 188. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, prvostepeni sud je optuženog oslobodio obaveze plaćanja troškova krivičnog postupka, iako ga je oglasio krivim, budući da živi u lošim materijalnim prilikama, a što upućuje na zaključak da je prvostepeni sud i o tome vodio računa.

Budući da ne stoje razlozi zbog kojih se presuda pobija žalbama, a ni povrede Krivičnog zakona, na koje sud pazi po službenoj dužnosti, ovaj sud je na osnovu člana 313. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, žalbe tužioca i branioca odbio kao neosnovane i prvostepenu presudu potvrdio.

Bili su to razlozi zbog kojih je odlučeno kao u izreci ove presude.

ZAPISNIČAR

Ljiljana Lukić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Zijad Kadrić